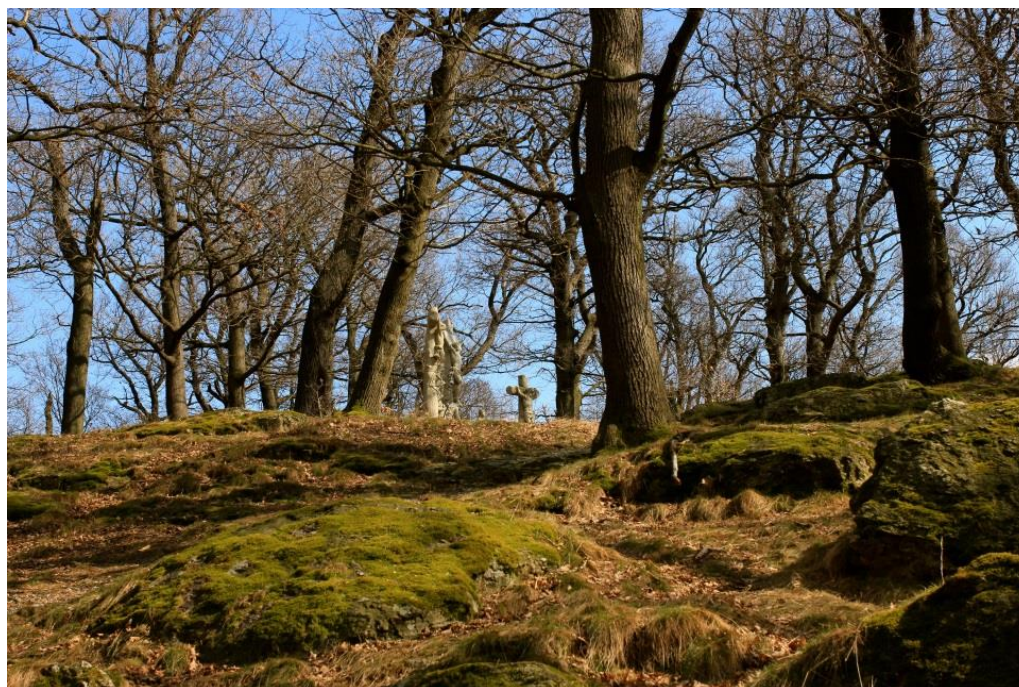

Sprievodca silovými miestami Slovenska

Objavte magické miesta našej krajiny a prebud'te ich opäť k životu

Milí priatelia,

prajeme vám inšpiratívne chvíle pri čítaní tohto sprievodcu. S láskou ho pripravovala *Danka Trudičová*, naša drahá priateľka a milovníčka silových miest nielen na Slovensku. Mesiace zbierala cenné informácie, odporúčania, fotografie, skúmala a vyberala, delila sa s nami o svoje objavy a nadšenie... a výsledok jej práce si o pár minút vychutnáte i vy. Danka vybrala pre vás **15 miest so silným vyžarovaním a zaujímavou históriou**. Tou dávnou i tou nedávnou. Je ich päť v každom kraji (aby ste videli, ku ktorým to máte možno iba na skok) a pre lepšiu orientáciu sme ich pre vás označili aj na mapke. Ako už isto tušíte či viete, takýchto lokalít máme na Slovensku oveľa viac. Ak tie vaše srdcové nebudú v hlavnej časti nášho sprievodcu, možno sa o nich dočítate v **tipoch na ďalšie zaujímavé výlety**. A ak ich nenájdete ani tam, pokojne nám o nich môžete napísať. Rady sa inšpirujeme:)

Toto dielko nevzniklo náhodou. Je za ním náš silný zámer **znovu oživiť miesta**, na ktorých sa kedysi ľudia stretávali, vykonávali rôzne obrady, spájali sa so živlami a otvárali svoje vedomie. Tu na Slovensku.

Za silovými miestami totiž nemusíme cestovať iba do zahraničia. **Prišiel čas začať si všímať aj tie naše**. Naša rodná zem nás volá. Je živá, dýcha, pulzuje a cíti nás. Svoje magické miesta nám ponúka ako brány, cez ktoré sa môžeme spojiť so silou celého vesmíru. Sú ako čakry na meridiánoch Zeme, ktoré sa môžu rozprúdiť novou silou, znova sa rozsvietiť a podporiť nás, kedykoľvek ich navštívime alebo sa s nimi v duchu spojíme. Znovu ožijú najmä vtedy, ak im budeme venovať svoju **vedomú pozornosť**. Tento zázrak dokáže spraviť každé láskyplne precítené zotrvanie na takomto mieste, vďačnosť za krásu prírody či spočinutie v modlitbe. Pokročilejšie duše pozývame aj k práci so zámerom **pozdvihnúť vibrácie týchto miest**.

Za tvorbou tohto ebooku je mnoho hodín našej práce. Ďakujeme, že to rešpektujete. Akékoľvek šírenie tohto diela ako celku alebo akejkoľvek jeho časti je zakázané a chránené autorským zákonom.

Ak sa vám tento sprievodca bude páčiť, môžete o ňom dať vedieť aj vašim kamarátkam, kolegyniam, ženám z vašej rodiny... Pošlite ich na náš web www.tajomstvozenskejprosperity.sk, kde si ho môžu po registrácii stiahnuť. **Ďakujem, že nám pomáhate túto myšlienku šíriť ďalej.** Pomáhate nám tak rozširovať potenciál tejto knihy, čo si naozaj veľmi vážime a sme vám za to hlboko vďačné:)

Stanka Sobolová a Zuzka Koščová, autorky programu Tajomstvo ženskej prosperity

Úvod

Na Zemi sú miesta, ktoré svojím zvláštnym vyžarovaním na seba upozorňujú, priťahujú. Pramene, studničky, rybníky, skaly, kopce, stromy, stavby... akoby v sebe ukrývali zázračnú moc. Čo spôsobuje tú nevysvetliteľnú silu? Nie je viditeľná voľným okom, nie je hmatateľná, len tam jednoducho vnímame prítomnosť niečoho príjemného, čarovného. Človek sa tam cíti dobre a odchádza odtiaľ nabitý energiou. Mnohým takýmto miestam sa pripisujú účinky, ktoré liečia nielen dušu, ale i telo. Nazývajú sa **silové alebo energetické centrá**.

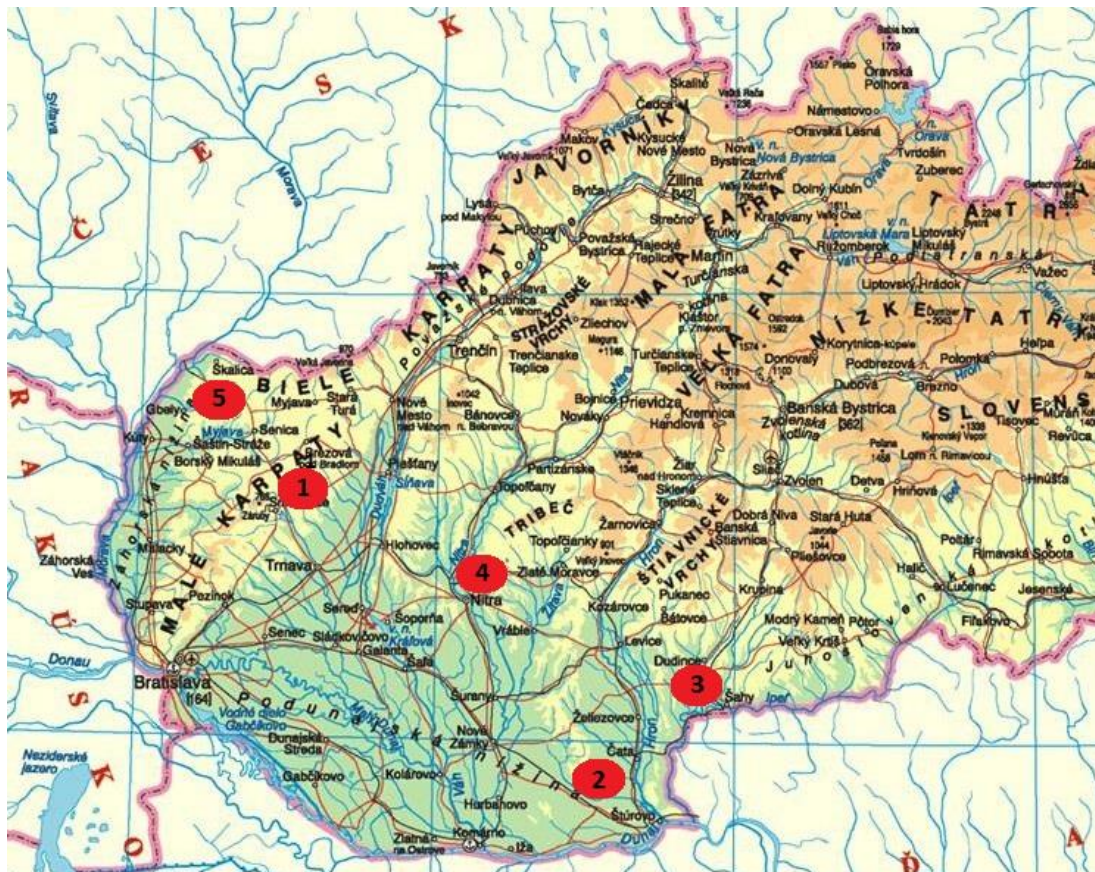
Tak ako planéta Zem, tak aj každý národ má svoje územie dýchajúce históriou predkov s vlastnými energetickými miestami. Zdravie a sila národa závisí práve od starostlivosti o tieto centrá. Hovorí sa, že **koľko dáme, toľko dostaneme**. Tak, ako národ udržiava a lieči svoju krajinu, tak ho ona spätnou väzbou dobíja a posilňuje, či si to jednotlivci uvedomujú alebo nie. Krajina má potom „akési šťastie“. Vyhýbajú sa jej rôzne výrazné prírodné katastrofy a celkovo sú tam ľudia spokojní.

Na Slovensku sú dokonca celé lokality, kde sa darilo ľuďom, zvieratám i rastlinám lepšie ako inde, a to po stáročia, nielen za vlády istého rodu. Samozrejme, citlivejší jedinci spozorovali rozdiel hneď. Nie nadarmo vznikali príslovia typu: “Kde si ľahne stádo kráv, posta v dom”, “Kde sú mravce, nebude dobre človeku”, “Nestavaj dom na križovatke” a podobne. Jednoducho sú miesta, kde sa darí dobre aj za skromnejších podmienok, a naopak, kde i v záplave zlata všetko chradne a umiera.

Tento e-book vznikol ako malá **príručka na potulky po miestach na Slovensku**, kde viete dočerpať energiu, nechať na seba pôsobiť históriu našich predkov, napojiť sa na ňu a odniesť si časť tejto energie so sebou domov.

Danka Trudičová

Západné Slovensko

1. Kostol a kláštor Svätej Kataríny Alexandrijskej (Katarínka)

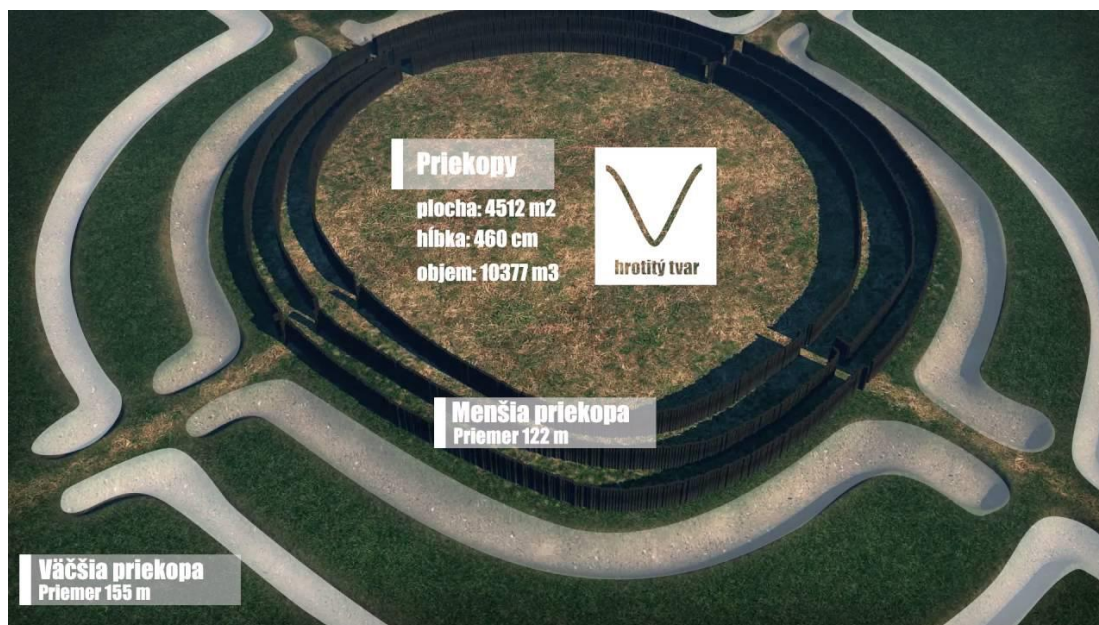
Katarínka sa nachádza na západnom Slovensku, v lesoch Malých Karpát, 20 km severne od Trnavy, neďaleko obcí Dechtice a Naháč. Je to súbor zaniknutých budov františkánskeho kláštora spolu s kostolnými múrmi a kostolnou vežou zo 17. storočia.

Kláštor sv. Kataríny bol založený v roku 1618 na mieste prastarej gotickej kaplnky s cintorínom ukrytej hlboko v malokarpatských lesoch, kde sa podľa legendy zjavovala mladému grófovi a pustovníkovi Jánovi Apponyimu svätá

Katarína Alexandrijská. Legenda hovorí, že po tom ako bol svojimi rodičmi násilne odvedený z tohto miesta domov, na druhý deň umrel.

Staviteľom kláštora bol Talian Pietro Spazzo. Rozsiahly barokový kláštorňý komplex bol postupne rozširovaný a zveľaďovaný a patril k najvýznamnejším pútnickým miestam Ostrihomskej arcidiecézy. Na Katarínke sa schádzali pútnici z blízkeho aj ďalekého okolia. V 17. storočí bol kostol spolu s kláštorom niekoľkokrát poškodený cisárskymi vojskami či tureckými vpádmi. Vždy sa ich však podarilo zrekonštruovať. Katarínka však nakoniec podľahla politike cisára Jozefa II., ktorý v júli 1786 zrušil viacero rádov a kláštorov, ktoré sa nevenovali zdravotnej službe či výchove mládeže – išlo o františkánov, karmelitánov, klarisky či kapucínov – dokopy to bolo vyše 700 kláštorov.

Rehoľníci museli teda toto miesto opustiť, inventár prevzali okolité kláštory a obce a kláštor začal pustiť a meniť sa v ruiny. Dnes možno vidieť ešte dobre zachované kostolné ruiny s vežou a zvyšky jedného krídla kláštornej budovy. Kláštor leží mimo hlavných ciest i významných turistických chodníkov a zostáva tak ukrytý pred zrakmi milovníkov histórie či pamiatok. Každý, kto sa však ocitne na tomto čarovnom mieste pri ruinách kláštora a kostola, vníma magickú atmosféru vyžarovanú niekoľko storočnými kameňmi. V súčasnosti sa o záchranu pozostatkov kláštora a kostola stará občianske združenie Katarínka v spolupráci so Združením kresťanských spoločenstiev mládeže. Každoročne tu usporadúvajú letné tábory a viaceré ďalšie podujatia.

2. Rondel (Svodín)

Najznámejší rondel, ktorý každý určite pozná, je známy anglický Stonehenge. Bol vybudovaný v období 2 950 až 1 600 pred Kristom. Lenže aj u nás na Slovensku sa nachádzajú podobné rondely, ktoré boli postavené o dvetisíc rokov skôr ako tie anglické. O týchto záhadných kruhovitých stavbách vybudovaných našimi predkami nevieme prakticky nič.

Zaujímavé na týchto pravekých stavbách je to, že sa zatiaľ objavili iba na dvoch miestach sveta – na britských ostrovoch a v strednej Európe.

Rondely boli objavené na Slovensku, dolnom Rakúsku, na južnej Morave, v Čechách a v Bavorsku.

Boli budované v neolite a išlo o priestor ohradený v kruhu so 4 metre hlbokou priekopou. Táto priekopa bola väčšinou na štyroch stranách pravidelne prerušovaná a vytvárala približne 2 m široké prirodzené mosty. Tie slúžili ako vstupy do vnútorného ohradeného areálu. Jeho priemer sa pohybuje od 35 do 300 metrov. Jednou z hypotéz podľa astronómov je, že rondely slúžili ako observatórium, hvezdáreň či kalendár pre neolitických roľníkov. Podľa rondela údajne bolo možné pozorovať východy a západy Slnka a západy a východy Mesiaca v splne a to tak, že pozorovatelia mohli vidieť aj vchod do rondela, aj Mesiac. Odborníci predpokladajú, že zakladatelia rondelov vytvorili slnečný kalendár pred založením stavby. No nie každý rondel na Slovensku je vybudovaný v smere štyroch svetových strán. Záhadou však zostáva, prečo obyvatelia opúšťali tieto náročne vybudované rondely vždy po 19 rokoch. Na území Slovenskej republiky ich bolo doteraz objavených viac ako 50.

Náš najznámejší rondel je vo Svodíne pri Štúrove. Jeho juhozápadná brána je orientovaná na smer vysokého Mesiaca, ktorý tam raz za 28 dní zapadá od júna do septembra každých 18,6 roka. Od decembra do apríla Mesiac zapadal na smere severozápadnej brány. Každá z brán do

rondelu mala orientáciu na konkrétny bod na horizonte, kde Mesiac vychádzal alebo zapadal. Na týchto extrémnych polohách východu a západu Mesiaca nad svodínskym rondelom Slnko nikdy nemohlo vychádzať ani zapadať. Ďalšie rondely sa nachádzajú v Bučanoch, a Žlkovciach (v Žlkovciach bolo palisádové opevnenie). Na Požitaví je to rondel vo Veľkom Cetíne, Golianove, Žitavciach a Hostovciach.

3. Val Obrov – spečený val

Tento kameno-zemný útvar sa tiahne od vrchu Sitno cez Štiavnické vrchy, Pečenice, Dudince, Dolné Semerovce až k rieke Ipeľ. Je ale možné, že val bol pôvodne dlhší (vo viacerých prameňoch sa uvádza jeho dĺžka až 60 km) a mal ďalšie paralelné vetvy (západnejšie sa tiahla jeho druhá vetva a tretia vetva išla od Žarnovice až k ústiu Hrona do Dunaja).

Val je dnes značne rozpadnutý a vplyvom poľnohospodárskej činnosti sa stále zmenšuje, avšak v čase svojho vzniku bol na niektorých miestach až 16 metrov široký a na výšku meral 6 až 8 metrov. Bol postavený z kamenia a zeminy a spevnený drevenými trámami. V niektorých miestach je tvorený veľkými kamennými blokmi, z čoho je zrejmé, že manipulácia s nimi si vyžadovala jednak väčší počet ľudí a zároveň aj dobre zorganizovanú prácu.

Prvá písomná zmienka o vale pochádza z 13. storočia, kedy je označený latinským názvom Fossa giganteum (vznik tejto „stavby“ sa však datuje niekde od roku 2000 p.n.l. do roku 700 n.l. – je teda možné, že vznikol postupne v rôznych dobách). Dodnes sa nevie, kto val postavil a akú úlohu mal plniť. Niektorí vedci sa zhodujú, že val slúžil na ochranu pred nájazdmi nepriateľských vojsk, iní ho považujú za protipovodňový systém. Podľa ľudových povier val postavili čerti, aby urobili hranicu medzi našim a ich svetom.

Na niektorých miestach je val spečený pri vysokej teplote. Aj tu sa názory odborníkov rozchádzajú – jedni tvrdia, že val bol zapálený pri jeho obrane rukou nepriateľa, iní, že vypaľovanie valu bola cieľavedomá činnosť kvôli jeho zatvrdnutiu a tým lepšej stabilite. Spečené časti valu sa nachádzajú najmä v okolí Levíc, čo môže súvisieť aj so sopečnou činnosťou v tejto oblasti.

Najzachovalejšie časti valu môžete navštíviť v Štiavnických vrchoch okolo legendami opradeného Sitna alebo v Žemberovskom lese v okrese Levice.

4. Zobor nad Nitrou

Najmocnejšou energetickou lokalitou Slovenska je podľa znalcov tajomná vápencový vrchol Zobor nad Nitrou, mestom, ktoré zažilo panovanie mocných kniežat a kráľov. Silové miesto so zvyškom mohutného hradiska, prameňmi, jaskyňou a pestrú flórou z nás vyháňa pocity samoty a prebúdza hrdosť.

Existuje viacero domienok o vzniku názvu „Zobor“. Názov mohol mať základ v slove zbor alebo zubor. Zubry sú známym kopytníkom týchto končín. V súčasnosti najmä zo zubrej obory v neďalekých Topoľčiankach. Čo sa týka možnej odvodeniny od slova zbor, historici sa domnievajú,

že v tomto smere mohlo ísť o istú formu združenia, najpravdepodobnejšie o združenie v rámci tunajšieho benediktínskeho kláštora sv. Hypolita. Ten bol najstarším na území Slovenska. Ale mohlo ísť i o jedno z hlavných zhromaždisk Veľkomoravskej ríše, keďže oblasť Nitry bola dôležitým sídlom tej doby. História spomína i vodcu Slovanov Zobora, ktorý bol po dlhej a odvážnej obrane na vrchu údajne obesený Arpádovským vojskom.

Počas výstupu na vrch Zobor ponúka osvieženie Svoradov prameň. Pramenitá voda je pitná, čo potvrdzujú tabuľky pri prameni. Kúsok nad prameňom je možné nájsť náučný chodník v podobe infotabulí so životmi tunajších svätcov. Ako už bolo spomenuté, na Zobore mali svoj kláštor Benediktíni a pustovníčili tu svätci Svorad a Beňadik. Smerom na vrch narazíte aj na Svoradovu jaskyňu. Pyramída je hlavný vyhladkový bod

Zobora. Ide o trávnatú lúčku s výhľadom takmer na všetky svetové strany. Názov dostala podľa vysieláča, ktorý tvarom evokuje pyramídu.

Vo vrcholových partiách Zobora, viaceré tabuľky i samotný profil terénu upozorňujú na existenciu niekdajšieho hradiska v tejto lokalite. Dnes už sú to len lúčky a lesnou pôdou pokryté rozvaliny uprostred lesa. Hlavné obrysy hradiska sú však dobre badateľné. Ide o Národnú kultúrnu pamiatku, dokonca o najstaršiu pamiatku v oblasti Nitry, navyše s obrovskou rozlohou v podobe 2 km obranného valu s výškou do úctyhodných 7 m. Vznik hradiska sa spája s 8. stor pred n. l., čo je neskoršia doba bronzová. Založenie hradiska na tomto mieste vôbec nie je náhoda. Z tohto miesta bolo možné sledovať a tak aj lepšie brániť obrovské územie.

z tohto územia odísť, zasypali objekt pieskom.

Podľa všetkého zrejme slúžil na oslavu kultu plodnosti. V kruhu sa striedali mužské kamene - dlhé štíhle, a ženské - menšie oválne. Nasvedčujú

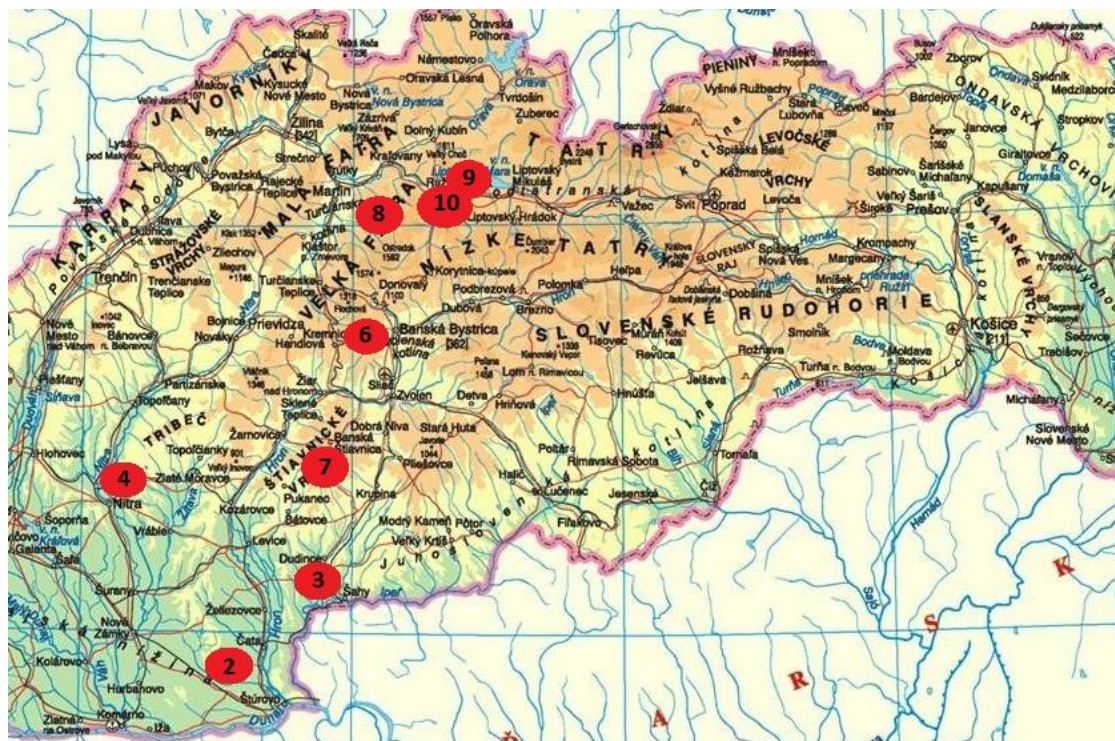
5. Holíčske menhiry

Za budovou starej hrnčiarskej manufaktúry v Holíči leží dvadsaťdva niekoľkometrových kameňov s rytinami. V osemdesiatych rokoch minulého storočia v tomto meste budovali sídlisko. Pri hĺbení základov na kraji mesta robotníci narazili na obrovské štvor- až šesťmetrové kamene. Etnológ Rudolf Irša sa ich odvážil nazvať menhirmi. Jeho hypotézu nedávno podporil aj francúzsky odborník na megality, archeológ Charles-Tanguy Le Roux.

Podľa Rudolfa Irša kamene pôvodne slúžili ako magické zariadenie orientované na nebeské telesá. Stáli v troch kruhoch, pričom najvnútornejší tvoril iba jeden veľký kameň. V druhom kruhu bolo osem kameňov a vo vonkajšom šestnásť. Na strednom, najdôležitejšom kameni možno aj dnes jasne vidieť magické obrazce a kresby. Pod najväčším kameňom sa našlo aj viacero kostier, z toho niekoľko detských. Keď vtedajší obyvatelia museli z nejakého dôvodu

tomu aj kresby a rytiny na kameňoch. Na kameňoch vidieť aj rôzne typy znakov do oblúka, rovné čiary s priečnymi prekríženými líniami a antropomorfné znaky - teda už akoby zobrazujúce ľudí. Prvé, čo si istotne všimnete, je obrazec akejsi ruky držiacej niečo ako kladivo alebo mlat. Podobne i ostatné vyobrazené objekty zrejme predstavujú nástroje. Ruka s mlatom je podľa všetkého odkazom na božstvo Perúna. Menhir znamená v bretónčine niečo ako dlhý kameň. Tieto kamene symbolizovali v predstavách rôznych kultov mŕtveho človeka. Akoby jeho duša prešla do týchto obeliskov. Nebolo však obvyklé pochovávať pri nich ľudí. Otázne je to i s vekom kameňov. Vzhľadom na obdobie trvania megalitickej kultúry by ich vznik mohol patriť do pomerne širokého obdobia 5-2 tisíc rokov pred našim letopočtom. Holíčske megality teda dnes pod rúskom tajomstva stoja naďalej v tieni dnešných, oveľa mohutnejších ľudských stavieb.

Stredné Slovensko

6. Veľestúr

S nadmorskou výškou 1254 m. n. m. je piatym najvyšším vrchom Kremnických vrchov, nachádza sa približne na pol ceste vzdušnou čiarou medzi Kremnicou a Banskou Bystricou. Vrch dostal názov jednak podľa staroslovanského boha Velesa – ochrancu dobytku, stád a pastierov. Je to vládca mŕtvych a pán záhrobia. A tiež staroslovanského boha Tura – boha vojny. Boli uctievaní všetkými Slovanými národmi. Poloha tohto vrchu ho v minulosti predurčila na rôzne kultové obrady.

Najzaujímavejšou vecou na Veľestúre sú staroslovanské nápisy. Hlavný nápis na Veľestúre – nachádzajúci sa na kolmej južnej skalnej stene pod vrcholom - objavil náhodne kremnický historik Pavol Križko v 60. rokoch 19. storočia, keď sa mu pri pátraní odlúpil z kameňa trs trávy s machom a pod nim na kameni vo výške dospelého človeka odhalil vyryté znaky. Domnieval sa, že

ide o rúnové písmo. Pretože nebol znalcom písma, jeho výklad bol nesprávny a tak vzniklo podozrenie, že je nápis falzifikátom. Nápis rozlúštil až moravský bádateľ a historik starých Slovanov Antonín Horák a opísal vo svojej knihe „O Slovanoch úplne jinak.“ Zistil, že nápis nie je zložený z rúnových znakov, ale je napísaný v staroslovanských znakoch. V dnešnej reči znie takto – „Prichádzajúci Silian od severu zbúral Kremnicu a Turiec a všetky hradiská v roku dvestoosemdesiat po Turícach“. Nápisy s rovnakým písmom sa našli na Morave aj na Balkáne.

Nuž, ak by bola táto teória výkladu správna, znamenalo by to, že Cyril a Metod nepriniesli Slovanom prvé písmo, pretože oni ho už dávno mali. A tiež, že Slovania žili na území strednej Európy oveľa skôr ako tvrdia oficiálne historické pramene. Dodnes sa názory historikov na pravosť tohto nápisu líšia, avšak síce tohto miesta rozhodne neuberajú.

7. Sitno

Sitno je predovšetkým kopec – najvyššia hora Štiavnických vrchov (1009,2 m .n. m.). Je obklopený nielen nádhernou prírodou, ale aj zaujímavou históriou. Sitno malo odjakživa povesť tajomného miesta. Slúžilo najmä ako pohrebisko, vykonávali sa tu obety a vďaka jeho polohe ho využívali aj ako prirodzené útočisko pred nepriateľmi. Podobnosť slov Sitno a satan tiež nie je vôbec náhodná. Podľa povestí sa práve tu totiž nachádza brána do pekla.

V prvej polovici 13. storočia na ňom vzniklo rozsiahle opevnené hradisko obkolesujúce vrcholovú časť Sitna až po strmé skaliská. V jeho najzraniteľnejšej časti bol postavený hrad Sitno, ktorého hlavnou úlohou bolo strážiť najľahšie prístupy a súčasne slúžil ako posledné útočisko obrancov hradiska. V 17. storočí sa stali jeho majiteľmi Koháryovci, ktorí v roku 1736 dali na hrade vybudovať prvú rozhľadňu v Európe. No kým rozhľadňa dodnes stojí, z hradu ostali len ruiny na východnom úbočí.

So Sitnom sa spájajú desiatky povestí, najznámejšie sú o sitnianskych rytieroch, ktorí spia v útrobach kopca a zobudia sa až vtedy, keď bude v krajine najhoršie, a o pokladoch nesmiernej ceny, ktoré vraj Sitno ukrýva.

Pod vrchom Sitno sa nachádza aj nesmierne pôsobivý tajch, starobylá banská vodná nádrž - Počúvadlo.

8. Blatnická dolina

Na území každého národa sa nachádza posvätné miesto, ktoré je silnou, historicky energetickou studnicou. Tam sídli duch národa, nesúci národné poslanie a úlohu a práve tam je energia Stvoriteľa národa. Aj keď sa človek rozhodne opustiť svoju krajinu a žiť v inej, sila ducha je stále s ním.

Na Slovensku je týmto miestom Blatnická dolina. Pobyt v nádhernom prostredí Veľkej Fatry, tvorenom potôčkmi, lúkami a najmä prechádzka samotnou dolinou popri krasovom skalnom reliéfe, s podobou postavy kráľa Svätopluka so štítom a s jeho oddanými, spája myseľ i srdce s poslaním slovenského národa.

Okrem duchovného posilnenia toto miesto liečivo pôsobí na dolné a horné dýchacie cesty.

Popri Gaderskej doline je to najkrajšia dolina Veľkej Fatry, dlhá 8

km, hlboko zarezaná vo vápencových a dolomitových horninách. Blatnická dolina je lemovaná krásnymi končiarimi hrebeňa od Haľamovej kopy po Ostrú.

Patrí k najvodnatejším dolinám Fatry. Blatnický potok priberá početné bočné jarky, ktoré spadajú do doliny často v podobe nesmierne zaujímavých vodopádov.

9. Havránok

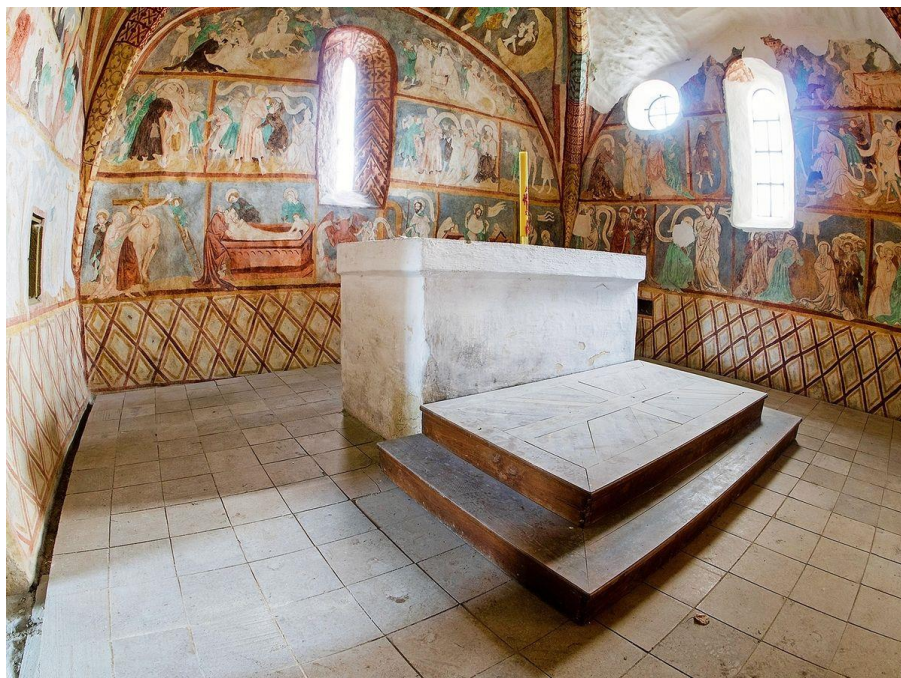
Havránok je označovaný za najväčšie a najvýznamnejšie keltské nálezisko na Slovensku. Je tiež jednou z najstarších kultúrnych pamiatok na Liptove. Za kultúrnu pamiatku bol vyhlásený v r. 1967. Je to archeologická lokalita, nálezisko sídliska z mladšej doby železnej z obdobia 300 – 100 r. pred n. l. Toto archeologické múzeum názorne poukazuje na to, akým spôsobom tu žili Kelti.

Hneď po vstupe od Liptovskej Mary sa môžete oboznámiť s typickými keltskými obydliami, ktoré sú zariadené aj vo vnútri. Ale tieto úvodné kontakty s keltskou kultúrou zďaleka nie sú posledné, ktoré vás na tomto tajomnom mieste čakajú. O kúsok ďalej sa vynárajú ďalšie pamiatky a stavby, ktoré tu boli

objavené a v súčasnosti sú postupne rekonštruované: laténska hradba a brána, stredoveká obranná priekopa, most, dláždené nádvorie a suterén drevenej obytnej veže, tiež stredoveký kostol. Niektoré z týchto stavieb pochádzajú už zo slovanského osídlenia tohto územia.

Z obrannej veže je pekný výhľad na južnú stranu Liptova. Tajomnú atmosféru je možné si vychutnať pri odkrytých pozostatkoch obetnej šachty s oltárikom, ktorá sa nachádza pri druidskej svätyni z 1. stor. pred Kristom. Okrem obetovaných šperkov a obilia tu boli nájdené aj kosti siedmich ľudí. Historici predpokladajú, že to boli obeť svojských keltských náboženských rituálov. V čase najväčšej slávy sa na Havránku razili aj mince, čo dokazujú objavené zlomky foriem na mincové kotúčky. Všetky mince majú na jednej strane koňa, na druhej lastúrovitú vypuklinu.

Tajomné miesto ešte stále skrýva v sebe nezodpovedané otázky. Nevie sa, koľko ľudí žilo v osade, keďže v blízkosti sa nenašlo žiadne pohrebisko, podľa ktorého by sa to dalo približne určiť. Alebo prečo do niektorej hliny pri výrobe keramiky pridávali grafit, ktorý pochádzal z Česka. Malo to rituálne či iné dôvody? Celé toto prírodné múzeum je situované v príjemnom, prírodou obklopenom prostredí. Ak teda túžite po poznávaní našej dávnej histórie a chcete ju spojiť s relaxom, Havránok je jednou z možností na realizáciu tohto cieľa.

10. Kostol všetkých svätých v Ludrovej

Len čo prekročíte prah tejto sakrálnej stavby, dýchne na vás mysteriózna atmosféra. Je jedno, či ste katolík alebo ateista. Miesto ako gotický Kostol Všetkých svätých v Ludrovej ponúka výlet do tajuplných svetov každému. Postavili ho neďaleko Ružomberka v poslednej tretine 13. storočia. Traduje sa, že na vstupnom portáli je množstvo rýh od mečov šľachticov, ktorí takto vzdávali úctu pánovi domu, v tomto prípade Bohu. Najväčšiu vraj urobil poľský kráľ Ján Sobieski.

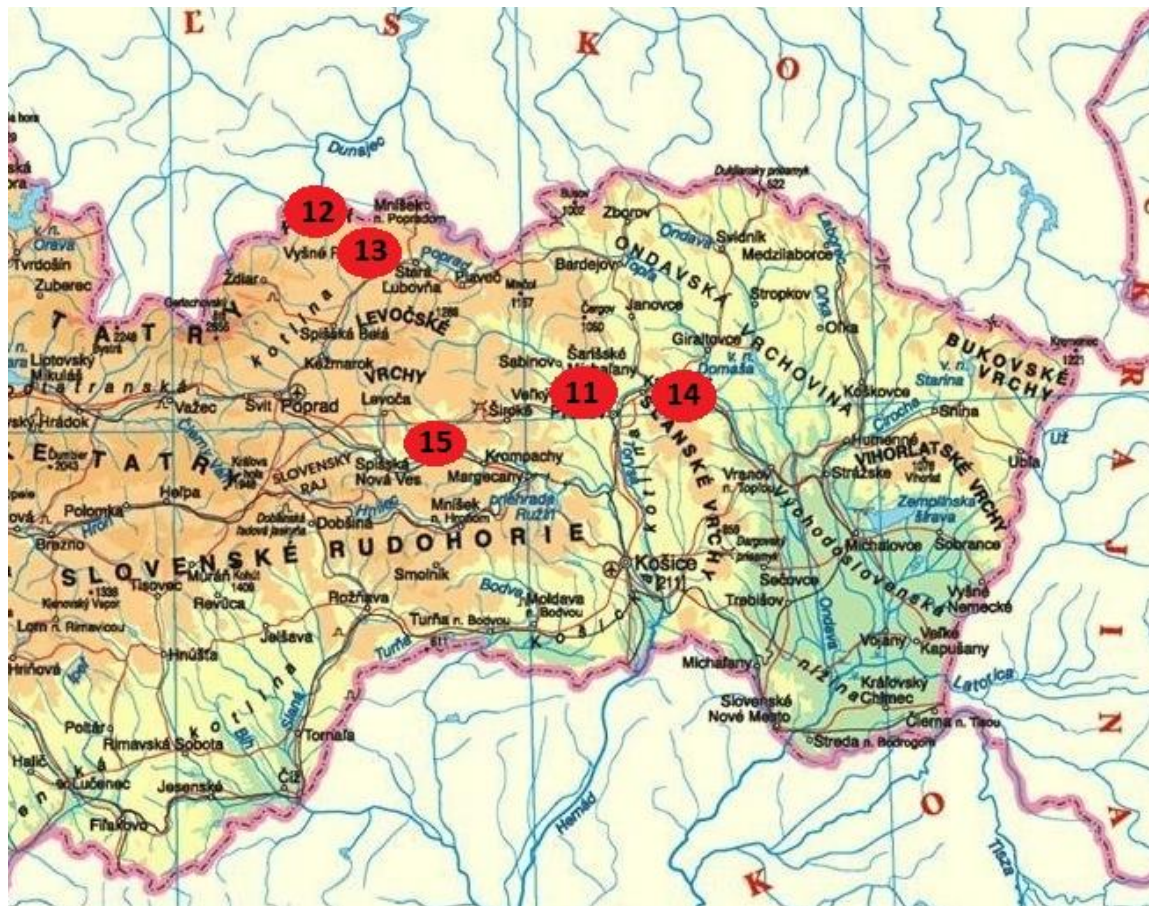
Pod svätyňou je v podzemnom priestore hrobka rodiny Rakovských, ktorá je však zabetónovaná a nie je možné sa do nej dostať. V lodi a v presbytériu sú cenné gotické nástenné maľby, ktoré boli vyhlásené za národnú kultúrnu pamiatku. Zobrazujú tridsaťštyri výjavov zo života Ježiša Krista. Najstaršími prvkami výzdoby z prelomu 13. a 14. storočia sú konsekračné kríže, ktoré sa maľovali pri posvätení kostola. Zvyčajne sa

nachádzalo šesť vo svätyni a šesť v lodi kostola. Ale tieto ludrovské sú unikátom medzi konsekračnými krížmi, pretože sú vycifrované. Neodmysliteľnou súčasťou Kostola Všetkých svätých v Ludrovej sú aj mnohé legendy. Povráva sa, že v ňom pochovali majstra templárskeho rádu Johana Gottfrieda von Herberstein. Chcel pomôcť kupcom, ktorých prepadli lúpežníci a v boji proti presile prišiel o život. Na neďalekom vrchu Mních totiž vraj kedysi stál kláštor templárov. Milovníci legend a tajomna dokonca hovoria, že templársky prior je pochovaný tu vo svätyni pod oltárom.

Ďalšia z legend viažucich sa k Ludrovej hovorí, že v gotickom kostolíku sa raz do roka, obyčajne na Sviatok všetkých svätých, stretávajú duše dávnych mŕtvych, lebo práve im je zasvätený.

Či je tento kostol spojený s históriou templárov alebo nie, neuberá to nič na skutočne tajuplnej atmosfére celej stavby a energii, ktorú je v nej cítiť.

Východné Slovensko

11. Lačnovský kaňon

Lačnovský kaňon, prezývaný aj Malý Slovenský raj, leží medzi obcami Lipovce a Lačnov a jeho dĺžka je asi 2 km. Svoju prezývku nedostal len tak náhodou. Lačnovský potok tu totiž do podložia vyrezal divú dolinu kaňonovitého rázu, ktorú ohraničujú strmé skalné zrázy a zdobia ju početné vodopády či iné skalné útvary. Lačnovský kaňon leží v Národnej prírodnej rezervácii Kamenná Baba. Svoj názov dostala po jednom z najznámejších kamenných útvarov v okolí Lačnovského potoka, ktorý pripomína ženu s dieťaťom. Povešť vraví, že ide o zlú macochu, ktorá chcela svoje nevlastné dieťa zhodiť zo skaly, no než tak stihla urobiť, skamenela. Po Kamennej babe je pomenovaná i chránená prírodná rezervácia, na území ktorej Lačnovský kaňon leží, a ktorá sa okrem zaujímavých prvkov neživej prírody vyznačuje i výskytom vzácnych druhov rastlín a živočíchov. Možno tu nájsť napríklad ojedinelé divo rastúce ľalie či orchidey.

Okrem Kamennej Baby by vašej pozornosti nemali ujsť ani 60 metrov vysoký Mojžišov stĺp, ktorý podľa povesti predstavuje macochinho skameneného milenca či skalná brána Vrátnica. Samotná turistika Lačnovským kaňonom nie je veľmi dlhá a trvá asi 40 minút. Exponované miesta sú vybavené kovovými schodmi, rebríkmi a pomocnými reťazami, vďaka čomu možno túru absolvovať bez akejkoľvek špeciálnej výbavy.

Ak vám zostane čas, neváhajte navštíviť aj jaskyňu Zlá diera, ktorá sa od iných sprístupnených jaskýň mierne odlišuje. Elektrické osvetlenie tu nenájdete a do tajomných priestorov Zlej diery vstupujete s prilbou a čelovkou.

12. Červený Kláštor

Jedná sa o najkrajší kláštorňý komplex na Slovensku. Kláštor je oddávna pokrytý červenou strechou a malebne sa vypína na pozadí Pieninského národného parku. Práve pre červenú farbu strechy kláštor dostal svoje pomenovanie. Stojí v obci Červený Kláštor pri rieke Dunajec pod majestátnym vrchom Tri koruny. V roku 1319 dostali mnísi zo Skaly (dnešné Kláštorisko v Slovenskom raji) neďalekú osadu Lechnica, aby na jej území postavili kartuziánsky kláštor. Jeho výstavba sa začala pravdepodobne po roku 1320 a rehoľa kartuziánov v ňom pôsobila do 16. storočia. Na začiatku 18. storočia sa kláštor stal majetkom rehole kamaldulov. Jej členovia opravili kláštorne budovy v barokovom slohu, prístavili kostolnú vežu a zriadili pravdepodobne najstaršiu lekáreň na Slovensku.

Kamalduli boli veľmi pracovití mnísi, ktorí siali a pestovali zeleninu v záhrade, šľachtili a štepili ovocné stromy, zbierali liečivé rastliny, chovali

včely, prepisovali knihy a vykonávali ťažkú fyzickú prácu rôzneho druhu. Medzi sebou sa veľmi málo zhovárali, a preto ich ľudia nazvali "nemými mníchmi". Z nazbieraných liečivých bylín založili lekáreň priamo v kláštore, do ktorej prichádzali ľudia zo všetkých strán Spiša pre rady a lieky pre chorých. Najslávnejším mníchom z Červeného kláštora bol nepochybne fráter Cyprián (1724 až 1775). Pochádzal zo Sliezska a do Červeného Kláštora prišiel v roku 1756. Vďaka nadšeniu pre vedu si vyslúžil rozličné prezývky ako „doktor tisícich vied“, „majster tisícich remesiel“ alebo „lietajúci mních“. Najväčšmi ho preslávil herbár, ktorý tvoril v rokoch 1766 až 1771. Rastliny nehľadal len v Pieninách, vyberal sa za nimi aj ďalej od kláštora, predovšetkým do Belianskych Tatier. Legendy hovoria aj o tom, že fráter Cyprián skonštruoval lietajúci stroj alebo skôr klzák, na ktorom zletel z vrcholu Troch korún. Frátrove letecké experimentovanie sa však nepáčilo cirkevnej vrchnosti. „Pekelný“ stroj na lietanie údajne verejne spálili na námestí v Spišskej Belej a frátra zavreli do doživotnej samoty za červenokláštorné múry.

Podobný osud, ako na začiatku e-booku spomínanú Katarínku, postihol aj kamaldulský kláštor, ktorý bol zrušený na základe rozhodnutia cisára Jozefa II. V čase jeho zrušenia bolo v kláštore 17 rehoľníkov.

13. Sochárske sympóziu Vyšné Ružbachy

Na dolnom konci obce Vyšné Ružbachy nájdeme zaujímavé miesto. Na zvlnených lúčach, medzi stromami a kríkmi, pri travertínovom lome, sa ukrýva Sochárske sympóziu. Od roku 1964 sa tu každoročne schádzali umelci z rôznych krajín a v kameňoch zhmotňovali svoje predstavy.

Nechali sa ovplyvniť krajinou a zároveň ju dotvárali. Čo vytvorili, ostalo pod kameňolomom – dokopy vyše 100 pôsobivých umeleckých diel autorov zo 14 krajín sveta. V roku 1997 bolo sympóziu vyhlásené za kultúrnu pamiatku.

Posledné sochy pribudli roku 2003 a odvtedy pustli medzi lúčnymi kvetmi, pod hlbokými snehmi až do roku

2012, kedy sa sochy očistili a tráva vysekala. Pri prechádzke okolo sôch môžete mať chvíľami pocit, že ste sa ocitli v nejakej rozprávke. Ako keby tu skameneli ľudia, myšlienky a slová a pod váhou kamennosti spadli na zem tam, kde práve vtedy boli. Dve starenky pod smrekmi, tvár mnohých tvárí, margaréta, anjeli, mestá, totemy, deti, žena rozvalená pod kríkmi a ďalšia zamyslená, misky, päšť, muž a žena v objatí, okná, dvere.

Prechádzka týmto miestom je skutočne magický zážitok. Silné zámery jednotlivých sochárov, ktoré vložili do svojich diel a nesú ich pečať je totiž naozaj veľmi intenzívne cítiť.

14. Náučný lesný chodník Tajch

Čo nám hovorí les:

„Pamätaj, že dávam príjemný chládok za letných horúčav, v zime rozpaľujem tvoju pec, aby si v teple mohol čítať knihu napísanú na papieri z mojich stromov. Som v dotykoch každého rohu tvojho stola aj vo dverách v tvojom byte. Som rúčka na kladive, sekere, kose a motyke. Nájdeš ma v lodke, na ktorej sa nosíš na vode. Živím a ochraňujem lesnú zver. Hospodárim s vodou a napájam pramene, aby v lete nevyschli. Som pastvou pre tvoje oči a upokojenie tvojej mysle. Pomáham ti upevňovať a navracáť tvoje zdravie Počuj však moju prosbu: Buď mojim ochrancom! Nenič ma zbytočne!

(Napísané na jednej z tabúl náučného chodníka.)

V šírých lesoch Slánskych vrchov neďaleko obce Pavlovce, pri železitom minerálnom prameni Tajch, začína lesný náučný chodník. Nechodíš tak veľa ľudí, vedie odľahlejšími lesmi, nie je zďaleka tak spropagovaný a cestu k nemu si treba nájsť. No práve pre jeho osobitú atmosféru, všetko to, čo sa v ňom dá nájsť a precítiť, bol zaradený do tohto sprievodcu.

Výhodou je, že je do veľkej miery zameraný aj na najmenších návštevníkov. Snaží sa im les prístupným spôsobom priblížiť a spriatelíť ich s jeho obyvateľmi. Celým náučným chodníkom sa tiahnu pripravené farebné obrázkové informačné tabule, drevené sochy (napríklad Márie Terézie, ktorá sa významne zaslúžila o rozvoj lesného hospodárstva v rakúsko-uhorskej monarchii), názorné ukážky (malé múzeum, ktoré predstavuje kanceláriu lesníka z minulosti), mostíky, zopár prameňov, tri studničky a celkom na záver prehliadky sa nachádza niekoľko

vodopádov v krátkej nehlbokej rokline, ktorú vymyl Stravný potok do zelenej skaly.

Okrem toho tu môžete navštíviť vyhliadku Krkavčia skala, prejsť priamo cez semenný sad smrekovca opadavého, vidieť voz a sane na zväžanie dreva, ukážku krmelcov a násypníkov.

15. Spišský hrad

Virtuálne „túlanie sa“ po slovenských silových či magických miestach zakončíme v jednom z najväčších hradov Európy, ktorý je spolu so svojim okolím zaradený do Zoznamu svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO a dostal sa tak medzi viac ako 300 najvýznamnejších pamiatok sveta. A nielen to. Každý, kto tento hrad už navštívil, určite potvrdí, že prechádzka rozľahlými zachovalými časťami hradu nesie v sebe magickú atmosféru a história tu z jeho múrov dýcha na vás veľmi silno. Nuž ale ako to s históriou hradu vlastne bolo?

Spišský hrad je skutočnou dominantou Spiša, umiestnenou na travertínovom brale. Spomína sa ako župný hrad už v 12. storočí. V prvej polovici 13. storočia hradnú akropolu chránilo kamenné opevnenie, ktoré hrad ubránilo pred tatárskym vpádom.

V areáli hradu v tom čase postavili románsky palác a obytnú vežu. V polovici 15. storočia vybudovali rozsiahle dolné nádvorie, ktorého vznik sa viaže k pobytu vojsk Jána Jiskru z Brandýsa. Neskôr bol hrad vlastníctvom Thurzovcov, potom Zápoľských a po roku 1636 Csákyovcov. Zaujímavosťou je, že Spišský hrad nikdy nebol vojensky dobytý. Vďaka za to hlavne svojmu hradnému opevneniu pozostávajúcemu z vysokých skál, mohutných hradieb a obranných prvkov nachádzajúcich sa po obode hradu. Pri požiari v roku 1780 hrad utrpel obrovské škody, nebol už obnovený a postupne pustol. Rozsiahle výskumy, konzervácia a vybudovanie expozície v posledných rokoch znamenali nové oživenie tejto

významnej pamiatky a sprístupnenie celého areálu verejnosti.

Pod Spišským hradom sa nachádza zaujímavý obrazec. Ide o kamennú stavbu, ktorá je súčasťou najväčšieho sochárskeho projektu na svete. Pod dohľadom austrálskeho sochára Andrewa Rogersa vytvorilo vyše 300 miestnych ľudí koňa z keltskej mince (geoglyf). Dielo sa rozprestiera na ploche 100 štvorcových metrov a obraz koňa tvorí meter vysoký, meter široký a 800 metrov dlhý múr z travertínu. Spišský hrad považuje Andrew Rogers za jednu z najúžasnejších stavieb na svete a bol rád, že jednu sochu mohol umiestniť práve na tomto mieste. A tak sa aj Slovensko môže po Chile, Číne, Srí Lanke či Nepále pochváliť unikátnymi sochami.

Nuž a na záver prikladám ešte postreh z informačnej tabule už spomínaného náučného chodníka v Tajchoch. Nech sa nesie ako želanie k vám všetkým, ktorí budete čítať tento náš ebook:

Aby sme nerojčili za krásnymi partiami po cudzozemsku, máme ich aj my, skoro v každom chotári. Len treba oči otvoriť a medzi ľud sa zamiešať a dozvieme sa o nových partiách... Nepohrdajme krajom svojím, aby sme nepohrdli sami sebou.” (Andrej Kmeť)

Ďakujeme vám, ak ste sa dočítali až sem. Veríme, že medzi silovými miestami, ktoré sme pre vás vybrali, ste si našli také, pri ktorých sa vám rozbúchalo srdiečko a túžite ich navštíviť. Ak sa vám to podarí, môžete nám o tom napísať na stastna.zena@gmail.com, prípadne nás potešiť fotografiou z vášho pekného dňa. Ak sa túžite spájať s podobne naladenými ľuďmi a spoznávať ďalšie čarovné zákutia Slovenska, pridajte sa do našej FB skupiny **Silové miesta v SR a ČR**: <https://www.facebook.com/groups/554706458221240/>

Viac o našich aktivitách pre ženy sa dočítate na webe www.tajomstvozenskejprosperity.sk

Danka, Stanka a Zuzka

Ďalšie tipy na výlety a zaujímavé miesta:

Západné Slovensko

- Zrúcanina hradu Dobrá Voda - <http://www.planetslovakia.sk/pamiatky/164-hrad-dobra-voda>
- Liečivý prameň v Marianke - <https://www.cas.sk/clanok/325005/novinka-na-putnickom-mieste-v-marianke-kava-zo-svatej-vody/>
- Kostolík Svätý Jurko (pravdepodobne najstaršia stavba na Slovensku) na južnom úpätí vrchu Marhát - https://cestovani.idnes.cz/nejstarsi-pamatku-slovenska-ukryva-tajemna-hora-marhat-pjx-/kolem-sveta.aspx?c=A080513_100637_igsvet_tom
- Zrúcanina Plaveckého hradu <http://www.kamnavylety.sk/zrucanina-plavecky-hrad/>
- Haluzická tiesňava - <https://www.interez.sk/haluzicka-tiesnava-miesto-na-slovensku-ktore-svojou-atmosferou-a-divokou-vegetaciou-evokuje-tajomny-tropicky-prales/>

Stredné Slovensko

- Megoňky – kamenné gule - <http://dromedar.zoznam.sk/cl/100195/1648687/Svetova-rarita-Megonky--Obrovske-kamenne-gule-su-velkou-zahadou>
- Jaskyňa Šarkania diera - <http://slovaanguide.com/sk/jaskyna-sarkania-diera>
- Jánošíkove diery - <http://www.kamnavylety.sk/janosikove-diery/>
- Kamenné more a kamenný vodopád - <https://cestovanie.pravda.sk/ostatne/clanok/322749-cez-kamenne-more-ku-kamennemu-vodopadu/>
- Považský hrad - <http://www.kamnavylety.sk/povazsky-hrad/>

Východné Slovensko

- Jasenovský hrad - <http://slovakia.travel/hrad-jasenov>

- jazero Beňatina - <https://www.interez.sk/zabudnite-plitvicke-jazera-benatinske-jazero-taktiez-cele-tyrkysove-este-sa-nom-aj-okupete-zadarmo/>
- Vrch Sivec - <http://kosice.dnes24.sk/ruzin-ako-na-dlani-vrch-sivec-je-nadhernou-rozhladnou-presvedcte-sa-sami-foto-277521>
- Tomášovský výhľad - <http://www.kamnavylety.sk/tomasovsky-vyhľad/>
- Kaštieľ Betliar a okolie - <http://dromedar.zoznam.sk/cl/100195/1450031/TIP-na-vylet--Pri-navsteve-Betliara-isto-zajdite-aj-do-troch-jaskyn>

Internetové zdroje použité v ebooku:

<http://zivotsanjelmi.webnode.sk/energeticke-miesta-na-slovensku/>

<http://www.katarinka.sk>

<http://www.zitava.sk/pozitavie-v-praveku/pozitavske-rondely>

<http://www.svodin.sk/turisticky-portal/o-obci/historia-a-pamiatky-obce/>

https://sk.wikipedia.org/wiki/Val_obrov

<http://zahady.org/tajomne-miesta-na-slovensku-5-cast-ked-obri-stavali-val/>

<http://www.stcity.sk/val-obrov-je-jednou-z-najvacsich-historickych-zahad-na-slovensku/>

<http://www.planetslovakia.sk/m/turistika/156-zobor-nitra>

<https://wopss.sk/zobor-cesta-za-vyhľadom-na-celu-nitru/>

<https://www.sme.sk/c/1665233/bol-v-holici-nas-stonehenge.html>

<http://www.planetslovakia.sk/zaujímavosti/191-megality-holic>

<http://cestovanie-dovolenka.sk/slovenske-stonehenge-nase-zahadne-kultove-miesto/>

<http://www.kamnavylety.sk/velestur/>

<http://zivot.aktuality.sk/clanok/19273/runovy-napis-v-skalach-kremnickych-vrchov-budu-sa-vdaka-nemu-prepisovat-nase-dejiny>

<http://www.kamnavylety.sk/velestur/>

<http://slovakianguide.com/sk/velestur-1254-m-n-m>

<http://www.blackfox.estranky.sk/clanky/tajomne-miesta-na-slovensku/tajomne-miesta-na-slovensku.html>

<http://www.kamnavylety.sk/hrad-a-rozhladna-na-vrchu-sitno/>

<https://urda.blog.sme.sk/c/268877/Narodne-stretnutie-plesatych-a-bradatych-turistov.html>

<https://www.blatnica.sk/obec/okolie.html?id=83:blatnicka-dolina&catid=66>

<http://www.skonline.sk/pamatihodnost.php?id=502>

<https://cestovanie.pravda.sk/cestovny-ruch/clanok/5586-liptovske-more-odkrylo-keltske-stopu/>

<http://www.hradiska.sk/2010/10/havranok-liptovska-mara.html>

<http://dromedar.zoznam.sk/cl/100195/490018/VYLET-Skanzen-Havranok>

<http://zivot.aktuality.sk/fotogaleria/537573/zahada-kostola-v-ludrovej-skriva-pod-oltarom-hrobku-templarskeho-rytieria?foto=4>

<http://www.pluska.sk/plus7dni/zaujalo-nas/sifry-ludrovej.html>

<https://www.interez.sk/lacnovsky-kanon-maly-slovensky-raj-v-pohori-branisko-kde-vsak-na-chodnikoch-nestretnete-stovky-ludi/>

<http://slovakianguide.com/sk/lacnovsky-kanon>

<https://www.treking.cz/regiony/kamenna-baba.htm>

<http://www.svetokolonas.sk/wp-content/gallery/lacnovsky-kanon/ekamenev-lacnove.jpg>

<https://cestovanie.sme.sk/c/5984018/klastor-z-legendy-o-cyprianovi.html>

<https://korzar.sme.sk/c/4416125/mnich-a-diabolsky-voz-v-cervenom-klastore.html>

<http://www.svetokolonas.sk/socharske-symposium-vysne-ruzbachy/>

<http://slovakianguide.com/sk/socharske-symposium-vysne-ruzbachy>

<http://www.panoramio.com/photo/57131904>

<https://presov.korzar.sme.sk/c/6463565/lesny-naucny-chodnik-pri-pavlovciach-potesi-dusu.html>

<http://www.svetokolonas.sk/lesny-naucny-chodnik-tajch/>

http://www.muzeum.sk/?obj=hrad&ix=sh_spism

<http://www.pluska.sk/letny-relax/spissky-hrad-schladi-vas-muciaren.html>

<https://vyletik.eu/wp-content/uploads/2016/01/spissky-hrad-15-of-30.jpg.jpg>